

Kulproduktion og kulforbrug er karakteriseret ved, at der både er relativt få producenter og få, men store forbrugere. Dette giver ved kontraheringer en rimelig jævnbyrdighed mellem sælger- og købersiden, og der er derfor her tale om et område, hvor indsatsen fra det offentliges side med rimelighed kan begrænses til at søge sikret, at de miljømæssige forhold omkring forbruget i kraftværkerne indrettes på en sådan måde, at gener begrænses mest muligt.

Hertil kommer dog også, at staten gennem tilrettelæggelsen af handelspolitikken over for de væsentligste kulproducentlande fortsat må søge at støtte elværkerne i det omfang, dette er muligt inden for den gensidige udveksling af varer og tjenester mellem landene.

På nuværende tidspunkt foreligger der ikke et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag, på hvilket det kan afgøres, om der er mulighed for at gennemføre en kulproduktion i Grønland, og i energipolitisk henseende mere indsatsen med henblik på olie, gas og uran prioriteres højere.

I det internationale energisamarbejde arbejdes der især inden for Det Internationale Energiagentur med mulighederne for at øge kulproduktionen, bl.a. også gennem at medlemslandene går ind i arbejdet med udvikling af ny teknologi, bedre miljøbeskyttelsesforanstaltninger og tillige gennem deltagelse i kulminedrift i de medlemslande, hvor ressourcerne findes.

Der er gennemført EF-bestemmelser, hvorefter det ikke længere er tilladt at opføre rent oliefyrede kraftværker. Værkerne skal indrettes sådan, at de tillige kan anvende en eller flere andre former for brændsel. Efter vedtagelsen af lov om elforsyning er der tilvejebragt hjemmel til at pålægge elværkerne at anvende bestemte former for energi i produktionen, herunder kul.

Olie:

I statsministerens åbningstale af 7. oktober 1975 anførtes, at regeringen har under overvejelse at lade Dansk Olie & Naturgas A/S engagere sig i efterforskning og ind-